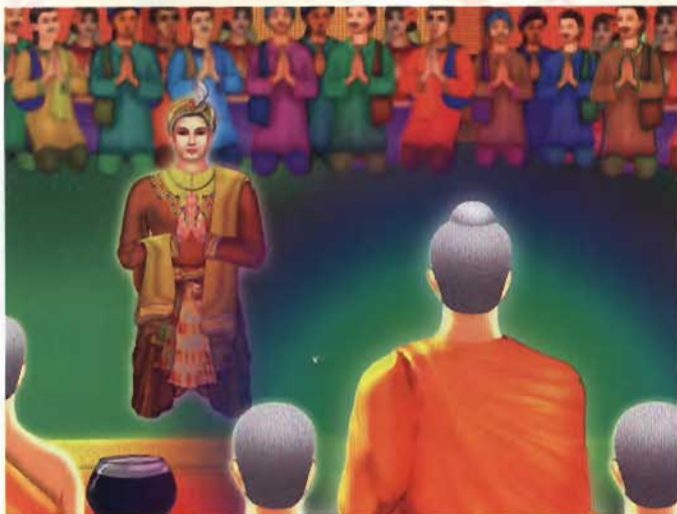

นิมนต์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จจำพรรษาที่เมืองสาวัตถี

เมื่อพระพุทธองค์ทรงขบฉันภัตตาหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีก็ได้กราบทูลว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ขอพระองค์พร้อมเหล่าพระสาวก จงรับนิมนต์ข้าพระองค์เสด็จไปจำพรรษาที่กรุงสาวัตถีเถิด”

พระพุทธองค์ตรัสตอบว่า “ท่านเศรษฐี ตถาคตและหมู่สงฆ์ ย่อมยินดีใน *สัณญาคาร* ท่านเศรษฐีจึงกราบ

*สัณญาคาร: เรือนว่าง

ทูลว่า “ขออนุญาตข้าพระองค์ทราบดีพระเจ้าข้า” จากนั้น พระพุทธองค์ก็ทรงแสดงธรรมกถาให้ท่านเศรษฐีเห็นแจ้งสมาทาน อาจหาญร่าเริง (แสดงธรรมให้ปลื้มใจ) แล้วทรงเสด็จกลับ

ท่านอนาถบิณฑิกเศรษฐีจึงรีบทำธุระของตนให้เสร็จเร็วกว่ากำหนด เพื่อจะกลับเมืองสาวัตถีไปสร้างอารามถวายพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวกได้อยู่จำพรรษา

นิมนต์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จจำพรรษาที่เมืองสาวัตถี

ท่านเป็นผู้มีมิตรสหายมาก และเป็นที่รู้จักของ
คนทุกหมู่บ้าน ในระหว่างทาง ท่านจึงได้ชักชวนเพื่อน
สหายของท่านแต่ละหมู่บ้านว่า “บัดนี้ พระสัมมาสัมพุทธ
เจ้าเสด็จอุบัติขึ้นแล้ว และข้าพเจ้าก็ได้อาราธนาพระพุท
องค์และพระสาวก มาจำพรรษาในนครสาวัตถี ซึ่ง
พระองค์จักเสด็จมาตามเส้นทางนี้ ขอท่านทั้งหลายจง
ช่วยกันสร้างอาราม เสนาสนะสำหรับพักแรม เพื่อน้อม
ถวายแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าพระสาวก ใน

ระยะทางทุก ๑ โยชน์ รวม ๔๕ โยชน์จนถึงเมืองสาวัตถี
แล้วก็จงช่วยกันแผ้วถางหนทางทำให้ราบรื่นและร่ม
รื่น เหมาะแก่การพักเหนื่อยเถอะ” ชาวเมืองต่างยินดี

ส่วนท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีเมื่อไปถึงเมือง
สาวัตถีแล้ว ท่านก็รีบไปสำรวจดูพื้นที่ทั่วทั้งพระนคร เพื่อ
หาสถานที่สร้างอารามที่จะเป็นที่ประทับของพระพุท
องค์และของเหล่าพระสาวก โดยท่านเศรษฐีมีหลัก
พิจารณาว่า

๑. สถานที่นั้นต้องอยู่ไม่ไกลจากหมู่บ้านเกินไป เพื่อสะดวกในการบิณฑบาต
๒. ไม่อยู่ใกล้กับหมู่บ้านมากนัก เพื่อจะได้ไม่พลุกพล่าน
๓. มีการคมนาคมไปมาได้สะดวก
๔. กลางวันมีคนไม่มาก เพราะต้องการความสงบสงัด

๕. กลางคืนเงียบสงบ ไม่มีเสียงรบกวนใด ๆ
๖. ไม่มีชาวบ้านเข้ามารบกวน คือ บางทีเขามาตัดไม้ในป่าบ้าง ถ้าไม่ปฏิบัติสัจจะด้วยชาวบ้านก็โกรธ ถ้าคุยด้วยก็เสียเวลาปฏิบัติธรรม

๗. เป็นสถานที่ลับตาคน คือ พอผ่านไปดูเหมือนไม่มีพระภิกษุ

๘. เป็นสถานที่เหมาะสมสำหรับบรรพชิตผู้รักความสงบ ต้องการหลีกเร้น เพราะฉะนั้น สมณะ หรือ พุทธง่าย ๆ ก็คือ พระเณร หรือนักบวชต่าง ๆ บวชมาแล้ว ต้องหลีกเร้นประพฤติปฏิบัติธรรม ยิ่งอยู่ตามต่างจังหวัดทั่วประเทศ บรรยากาสเหมาะสมในการปฏิบัติธรรมอย่างยิ่งทีเดียว ถ้าอยู่โดยไม่ได้ปฏิบัติธรรมแล้ว เป็นนักบวชยาก อยู่ไปก็อย่างนั้น ๆ อยู่กันไปเป็นวัน ๆ ไม่ว่าพระเณรหรือฆราวาสก็ตาม แม้ฆราวาสมีเครื่องสนุกสนานเพลิดเพลิน แต่ถ้าไม่ทำสมาธิ ปฏิบัติธรรม แม้มีชีวิตอยู่ก็เหมือนคนตายแล้ว

